

Salmer: Rødding 9.00 736 Den mørke nat, 721 Frydeligt med jubelkor, 71 Nu kom der bud, 217 Min Jesus lad

Lem 10.30: 736 Den mørke nat, 721 Frydeligt med jubelkor, 375 Alt står i, 71 Nu kom der bud, 438 Hellig, Hellig, 477 Som korn, 217 Min Jesus lad

Tekster: *Es 7,10-14, (1 Joh 1,1-3), Luk 1,26-38*

Det er lidt mærkeligt at komme i kirke og høre den tekst der skal prædikes over i dag, for evangeliet om englen Gabriel der kommer til Maria og fortæller hende at hun skal føde Guds søn, det er en fortælling, vi som regel forbinder med jul og advent, al den stund, den jo er forudsætning for og optakt til julens fortælling om Jesu fødsel. Men Guds søn blev sandt menneske. Og et sandt menneske fødes ikke sådan umiddelbart efter at undfangelsen har fundet sted. Ni måneder har hver eneste af os tilbragt i vores mors mave, før vi kom til verden. Og sådan var det også med Jesus: ni måneder lå han i Marias mave. Og derfor skal vi høre fortællingen om hans undfangelse i dag. For nu er der ni måneder til jul, - sådan cirka da. Men fortællingen om Maria, der får at vide, at hun skal føde Guds barn er mere end en optakt til julefortællingen. Den er først og fremmest en fortælling om tro, en fortælling om, hvad det indebærer at være menneske i verden over for Gud, som ikke er i verden, men som fra sin himmelske virkelighed har skabt og styrer verden. Og det er også en påmindelse om, at det utrolige sker. For intet er umuligt for Gud, som englen fortæller Maria. Det er måske i virkeligheden det, vi trænger allermost til at høre.

Intet er umuligt for Gud.

Det er ikke lige det, der fylder allermest i den daglige debat. I min avis har man de sidste år lagt sig efter en ny type forsideoverskrifter. Hvis der for alvor skal sættes trumf på en nyhed, så begynder overskriften altid med ordene: **Ekspertes mener:** osv eller også slutter den ordene: sådan og sådan **mener eksperterne.** Tænk, hvis der en dag stod: eksperter mener: For Gud er altid muligt! For slet ikke at tale om hvis der stod: Engle siger: For Gud er al ting muligt!

Ja, vi trækker på smilebåndet. For hvad er det for noget sludder. Gud må vel rette sig efter de årsagsmæssige love ligesom alle andre. Og hvad skal vi egentlig med Gud, når vi har eksperterne, som kan fortælle os, hvor verden og vi selv går hen, så vi kan planlægge den måde vi vil indrette vores liv på i fremtiden, så vi selv får mest muligt ud af det.

Lige præcis den problemstilling ryger vi på hovedet ind i i evangeliet, vi har hørt i dag.

Maria er en ung pige, må vi gå ud fra. Hun er ugift, men har dog en kæreste, som hun skal giftes med. Hun har passet godt på sig selv. Har aldrig været sammen med en mand, og på den måde har hun levet op til de vigtigste krav til en ung pige i Mellemøsten den gang: hun har holdt sig selv ren og uplettet til sit kommende ægteskab. Og det er både noget der vedrører hende selv, fordi det er den måde hun kan sikre sig et godt liv på, men det er også hele hendes families ære og anseelse, hun på den måde har hæget om, det er hendes families rolle og status i landsbyen, det drejer sig om. Det er med Maria lidt som det er med de idealer vi som mennesker i Danmark i dag lever med: for os handler det bare mere om, at vi

spiser det rigtige og ikke for meget af det, motionerer det vi skal, sådan at vi på én gang kan sikre os et godt og sygdomsfrit liv, samtidig med at vi lever op til tidens idealer om et godt og sundt liv. Både for Maria og for os handler det om at sikre vor egen lykke og at sikre omgivelsernes respekt.

Så får Maria pludselig besked om, at hun skal føde Guds barn. Englen Gabriel kommer til hende, får vi at vide. Hvordan englen kommer, hører vi ikke noget om: Er det som en himmelsk manifestation i lys og herlighed? Er det som en ukendt mand, der træder ind ad døren? Er det som et syn? Eller som en tanke? Det er ikke til at vide. "En engel fra Gud" betyder sådan set bare, at Maria får besked fra Gud. Og engle fra Gud optræder på så mange forskellige måder i Biblen, at man ikke kan sige noget generelt om, hvordan sådan en engleåbenbaring foregår. Men hvad vi med sikkerhed kan sige, det er, at den besked, englen overbringer, fuldstændig slår benene væk under Maria. Med et slag er hele hendes liv og status forandret. Hun er ikke længere den pæne, giftefærdige pige. Hun er en tøs, der venter barn med en, hun ikke en gang kan sige, hvem er. Hun bringer skam over familien, hun bringer skam over sin forlovede. Og konsekvenserne for hende selv var fuldstændig uoverskuelige. Faktisk risikerede hun dødsstraf. Hun kunne også risikere at blive udstødt af familien og se frem til et liv som tigger eller prostitueret. Alligevel er hendes reaktion, hverken at skrike eller jamre over de fuldstændig uoverskuelige følger, der ventede hende. Men hun lægger alt i Guds hænder og siger: se, jeg er herrens tjenerinde. Det ske mig efter dit ord.

Det er lige netop dér, Maria for alvor har noget at sige os. Hun har lagt sine planer, som vi lægger vore planer, og hun har gjort hvad

hun kan for at virkeliggøre sine planer. Men da al ting bliver anderledes, da hendes planer slås i stykker og hendes omhu viser sig frugtesløs, så reagerer hun ikke ved at bryde sammen, heller ikke ved at synke hen i mismod og apati, men hun reagerer ved at lægge alt i Guds hænder. Maria viser os en måde at leve livet på, hvor man naturligvis gør, hvad man kan for at det hele skal blive så godt for en selv og ens nærmeste, som muligt, men hvor man samtidig lever i bevidstheden om, at det ikke er os selv der skaber og former tilværelsen og at al ting i ét nu kan blive helt anderledes end man havde tænkt sig, men hvor man samtidig hviler i bevidstheden om at det hverken er en blind skæbne eller lige så blinde tilfældigheder, der styrer begivenhedernes gang, men alt der sker er underlagt den evige Guds vilje, den Gud, der har ladet alt blive til, for at alt i sidste instans skal blive godt.

For Maria var det en engleåbenbaring, der ændrede alt. Og ingen kan vel forsværge, at der en dag står en engel i ens stue og fortæller, at alt bliver anderledes, end man havde tænkt sig. At alle vore planer og alle vore forberedelser viser sig frugtesløse. Men det kan også være så meget andet, der fortæller at alt bliver anderledes. Nogen, der ringer på døren. En telefonopringning eller en mail. Et pludseligt stød gennem brystet. Og så er intet pludselig længere, som det var før, og alt det man havde tænkt sig bliver ikke til noget. Men også i den situation, hvor alt er forandret er det stadigvæk sådan, at alt er muligt. Man tror aldrig nogensinde, man bliver glad igen, og alligevel opdager man en dag til egen forundring, at det er fryd over at være til, der strømmer igennem én, når forårslyset svøber sig om en og luften fyldes af fuglesang og duft af jord. Jamen, vi ved dog, når mennesker vi holder af dør fra os, at vi

har mistet dem for evigt. Eller ved vi det? Var det ikke netop det, der var grunden til at Maria, den dag englen kom til hende, fik ændret hele sit liv, at det barn hun undfangede og siden fødte, brugte sit liv på at fortælle os alle, at ikke en gang døden er et faktum, som Gud må bøje sig for? Fordi Marias søn døde og opstod efter at have lovet os, at hvor han er, skal vi være sammen med ham.

Intet er umuligt for Gud. Derfor kan vi også lægge alt i hans hænder og i sær da alt det vi ikke kan forstå, det vi ikke kan overskue, det der slår alt, vi havde tænkt os og planlagt omkuld.

For Gud er al ting muligt. Og Gud vil, at alt skal blive godt.

Amen.